

مختار؛ یاران و دشمنانش رودرروي مخاطبان

آیا شما به عنوان مخاطب سریال «مختارنامه» می‌دانید شعار مردم کوفه چیست و معنای آن به فارسی چه می‌شود؟ در سایت مختارنامه در پاسخ به این پرسش چنین آمده است: شعار مردم کوفه این است: یا منصور امت که معنی آن می‌شود: ای پیروز بمیران.

جام جم آنلاین: آیا شما به عنوان مخاطب سریال «مختارنامه» می‌دانید شعار مردم کوفه چیست و معنای آن به فارسی چه می‌شود؟ در سایت مختارنامه در پاسخ به این پرسش چنین آمده است: شعار مردم کوفه این است: یا منصور امت که معنی آن می‌شود: ای پیروز بمیران.

تاکنون 10 قسمت از سریال مختارنامه از شبکه یک سیما پخش شده است. در این مدت برای مخاطبان مختارنامه پرسش‌های زیادی مطرح شده است. این سوالات هم درباره شخصیت‌هاست و هم روایت داستان و ساختار سریال. همین سوالات باعث شد تا سایت مختارنامه با ایجاد بخشی به نام پاسخ به سوالات، جواب‌های قانع‌کننده‌ای به مخاطبان سریال مختارنامه بدهد. البته شاید دسترسی به این سایت برای همه مخاطبان این سریال مقدور نباشد به همین دلیل روزنامه جام‌جم برخی از این سوال و جواب‌ها را در متنی که می‌خوانید، ارائه کرده است.

خر دجال در کوفه

در یکی از قسمت‌های سریال مختارنامه اشاره‌ای به «خر دجال» شده است و این تعبیر برای برخی مخاطبان سوال‌برانگیز بوده است. در توضیح این نکته باید گفت خر دجال داستانی است که در روزگار امام زمان (عج) رخ می‌دهد. در آن زمان فردی به اسم دجال سوار خری شده و شروع به فریب دادن مردم می‌کند و به آنها می‌گوید که سراغ امام نروند. این نکته از چنین پیشینه‌ای در فرهنگ ما برخوردار است و در سریال مختارنامه نیز، جایی که در آن فردی در حال فریب دادن مردم است، به خر دجال و فرد سوار بر آن تشبیه شده است.

توجه به جاذبه‌های معنوی

عده‌ای از مخاطبان سریال مختارنامه تصور می‌کنند «مختار» مسلمان عقیل سفیر امام حسین (ع) باید بدنی ورزیده و رشید داشته باشد. آنها به برخی روایت‌ها اشاره می‌کنند که در توصیف مسلم آمده است. هنگامی که جناب مسلم بر مرکب سوار می‌شدند به رکاب نیاز نداشتند و به جای رکاب پای خود را از زیر شکم مرکب به هم می‌آویختند! برخی دیگر در پیام‌های خود نوشته‌اند: «مختار» وقتی دشمن قصد جان ایشان را می‌کند، جنگ بزرگی می‌کند و در بخشی از این نبرد دست بر کمر دشمن می‌برد و دشمن را به پشت بام پرت می‌کند! این مخاطبان به سریال مختارنامه خرده گرفته‌اند که چرا از امین زندگانی در این نقش استفاده شد؟ آنها می‌گویند این بازیگر استیل متناسب با نقش مسلم را ندارند و فقط از نظر چهره و ظاهر گزینه مناسبی برای این نقش است! به اطلاع این دسته از مخاطبان سریال می‌رسانیم که آنچه از شخصیت مسلم در این سریال می‌بینید، تصور کارگردان این سریال از این نقش بوده است و ممکن است کارگردان دیگری، مسلم دیگری را خلق کند که با تصور رایج متفاوت باشد.

بد نیست بدانید همه آنچه در تاریخ به عنوان ویژگی‌های شخصیت‌های دوست‌داشتنی از شخصیت‌های مورد نظر ما قید شده قابل باور نیست و زمانی که به آثار مکتوب معتبر مراجعه می‌شود، باور ذهنی چنین مخاطبانی به هم می‌ریزد. گروه سازنده سریال مختارنامه تلاش کردند تا در ترسیم شخصیت مسلم بن عقیل امانت‌دارانه عمل کنند و روح این شخصیت را منتقل کنند. امین زندگانی نیز ویژگی‌های فراوانی دارد که با تئینات تاریخی تطابق دارد. اگر قرار بود بازیگری قوی‌هیکل و آرنولدگونه برای این نقش انتخاب شود، قطعاً جاذبه‌های معنوی او از میان می‌رفت و دیگر پذیرفتن مظلومیت او کار ساده‌ای نبود. ضمن آن‌که مسلم در این سریال نبرد جانانه‌ای می‌کند و تنها با وعده «امان گرفتن» تسلیم می‌شود که اینها همه روح معنوی شخصیت مورد نظر را منتقل می‌کند.

شخصیت قاضی شریح از شخصیت‌های مهم مقطع داستانی صدر اسلام است که در سریال مختارنامه فقط نامی از او برده می‌شود، اما انگار عدم حضور او در سریال هم به اندازه غیبت قیس بن مسهر سوال‌برانگیز است. برخی مخاطبان درباره نقش او در سریال مختارنامه پرسیده‌اند و برخی درباره علت غیبت او. در پاسخ به هر دو دسته از این مخاطبان باید گفت شریح قاضی در 2 مقطع مهم عکس‌العمل سرنوشت‌ساز از خود نشان داده که در تاریخ ثبت شده است: یکی در محکوم کردن حجر بن عدی و رای دادن به کشتن آنها و دیگری در ماجرای مربوط به هانی ابن‌عروه که به دروغ شهادت داده‌ای در کاخ عبیدالله بن‌زیاد سالم است. این دو قضاوت تاریک و ننگین این شخصیت بسیار مهم و سرنوشت‌ساز است، اما در سریال مختارنامه حضور این شخصیت پیش‌بینی نشده بود و علت آن نیز عدم احساس ضرورت در خصوص حضور این شخصیت بوده است و حال اگر کمبود آن در سریال احساس می‌شود، اشتباهی است که سازندگان اثر آن را می‌پذیرند.

آقای میرباقری! این همه سردار ملی غوطه‌ور در خاک و خون را رها کردی و به عاشورا پرداختی؟ دست‌اندرکاران سایت مختارنامه دیگر به چنین اظهارنظرهایی عادت کرده‌اند. البته همیشه اظهارنظرها به این اندازه مودبانه و

محترمانه نیست و گاه سازندگان این سریال به دلیل پرداختن به این مقطع از تاریخ اسلام با جملات دیگری «نوازش« یافته‌اند! پاسخ سازندگان مختارنامه به این اظهارنظرها این‌گونه است: «به نظر ما حماسه عاشورا و حوادث مربوط به آن از پرشورترین حوادث تاریخ بشریت است که پرداختن به آن لازم و ضروری است و به هیچ وجه نافی داشته‌های ملی ما نیست. واقعه و حماسه عاشورا با تاریخ ملی ایران گره خورده است. ایرانی را بدون حسین شناختن جای سوال دارد.«

صبر برای شناخت مختار

بعد از پخش نه قسمت از سریال مختارنامه حالا تصور مخاطبان از شخصیت تغییر یافته است. میلاد نوریان یکی از مخاطبان این سریال با قرار دادن پیامی در سایت مختارنامه نوشته است: «بر اساس مطالعات او مختار انسانی بوده که جهتگیری اعتقادی‌اش به سمت اهل‌بیت(ع) بوده، اما در مجموع کاری به کار 2 گروه مخالف هم (ائمه و بنی‌امیه) نداشته است. از طرفی قدرت‌طلب بوده و هر کاری را برای رسیدن به قدرت می‌کرده است. در سال 66 هجری که دستگاه حکومتی یزید ضعیف می‌شود، او فرصت را برای رسیدن به قدرت و حکومت بر کوفه و دارالاماره را مناسب می‌بیند و به بهانه خونخواهی از امام حسین(ع) قیام می‌کند و پس از آن بر تخت دارالاماره می‌نشیند. اما در این سریال مختار شخصیتی کاملا مذهبی و از طرفداران امام حسین(ع) جلوه داده شده؛ به طوری که در راه گرفتن بیعت برای امام اقدام می‌کند. علت این تناقض در چیست؟ آیا این تناقض مساله‌ای سیاسی حکومتی است و یا نه؟«

در پاسخ به این سوال باید گفت ما هم با نظر این مخاطب تا حدودی موافقیم. مختار شخصیتی سیاستمدار و پیچیده دارد و در طول زندگی خود مسیر تکاملی قابل تاملی را طی می‌کند، اما این‌که اقدامی برای اهل‌بیت(ع) انجام داده، بر اساس علاقه به اهل‌بیت(ع) بوده یا قدرت‌طلبی موضوعی است که مربوط به مکنونات قلبی اوست و کسی جز خدا از آن اطلاعی ندارد. سریال مختارنامه تلاش کرده تا تمامی جنبه‌های این شخصیت را به شکل درست به تصویر بکشد و اگر شما اندکی صبر داشته باشید، پاسخ بسیاری از سوال‌های خود را در ادامه سریال دریافت خواهید کرد.

مظلوم‌ترین یار امام

عنوان‌بندی خلاقانه سریال مختارنامه تا اینجای کار توجه خیلی از مخاطبان را به خود جلب کرده است. شخصیتی که سوار بر اسب است، فضایی که در آن حرکت می‌کند، خونی که به هوا پرتاب می‌شود و... نکاتی است که تماشای آن در کنار لذت بصری، سوال‌های مختلفی را برای مخاطبان ایجاد کرده است. حالا برخی مخاطبان سوال کرده‌اند شخصیت سوار بر اسب کیست و خون چه کسی را به آسمان پرتاب می‌کند؟

در پاسخ به این مخاطبان باید گفت این شخصیت تمثیلی از امام حسین(ع) است و خونی که به هوا پرتاب می‌شود، خون حضرت علی‌اصغر(ع) است که امام این خون را در کف دست خود جمع کردند و پس از آن، آن را به عنوان خون مظلوم‌ترین عضو سپاهش به خداوند تقدیم کردند. این مساله کاملا منطبق بر واقعیت است.

منتظر قسمت‌های بعدی باشید

سریال مختارنامه به لحاظ مدت زمان تولید سریالی طولانی محسوب می‌شود. البته باید به این طولانی بودن قید «کیفی بودن« را نیز اضافه کرد. برخی مخاطبان سوال می‌کنند چرا فیلمبرداری 6 سال طول کشیده است؟ یکی از این مخاطبان نیز اندک ذوقی به خرج داده و گفته: «چیز عجیبی در ساخت و سازها وجود ندارد و سریال جلوه تصویری خاصی ندارد که باعث شده باشد مدت تولید آن طولانی شود!«

در پاسخ به این مخاطبان و سایر مخاطبانی که چنین تصویری دارند، ان‌شاءالله در قسمت‌های آینده مطالب تحلیلی فراوانی خواهید خواند، اما همینقدر بدانید که شما تازه 9 قسمت از این سریال را دیده‌اید و اگر کمی صبر و تحمل داشته باشید، با تماشای فضاهای متعدد، جنگ‌های مختلف و... درخصوص این مساله به نتیجه قطعی خواهید رسید که 6 سال زمان زیادی برای فیلمبرداری این سریال نبوده است. پس از آن ممکن است در مقایسه این سریال با سایر آثار تاریخی به نتایج جالب توجهی دست پیدا کنید.

مختار عرب است

حضور شخصیت‌های ایرانی پُر تعداد و موثر در سریال مختارنامه، این تصور را ایجاد کرده که نکند مختار شخصیتی ایرانی بوده باشد؟ البته به این سوال بارها در خبرهای مختلف پاسخ داده شده، اما به جهت اهمیت آن دوباره در این بخش به آن پاسخ داده می‌شود.

مختار عرب است و از لحاظ قبیله‌ای نسبتی کاملا مشخص دارد. او پسر ابوعبیده ثقفی است که در طائف زندگی می‌کرده و در زمان عُمر سردار سپاهی بود که به ایران حمله کرده و در جنگ یوم‌الجسر کشته شده است. در آن زمان مختار نوجوان بوده است. او با ایرانی‌ها رفاقت داشت و به دلیل هوش و ذکاوتی که داشت فکر می‌کرد ایرانی‌ها می‌توانند او را در قیام حمایت کنند. مختار بیشتر از عرب‌ها با ایرانی‌ها رفاقت داشت و همین مساله باعث شده که عده‌ای فکر کنند او ایرانی بوده است.

چهره امام حسین (ع) نمایش داده نمی‌شود

آیا در این سریال تصویری از امام حسین(ع) نمایش داده می‌شود؟ آیا افرادی هستند که نقش اهل بیت(ع) را ایفاء کرده باشند؟

در پاسخ به این سوال و سوال‌های مشابه باید گفت که در سریال مختارنامه هیچ بازیگری نقش امام حسین(ع) را ایفاء نکرده است و چهره‌ای از ایشان نمایش داده نمی‌شود. در صحنه‌ای از سریال هم که نماز ظهر عاشورا به تصویر کشیده می‌شود، دوربین از دور این صحنه را نشان می‌دهد که در این بخش از یک نابازیگر استفاده شده که به هیچ‌وجه چهره‌ای از او نیز دیده نمی‌شود.

نوحه و تاثیر لالایی علی‌اصغرخوانی

در طول هفته‌های گذشته بارها ایمیل‌هایی با این مضمون به دست ما رسیده است: «با توجه به زحمات کشیده شده و دقت به کار برده شده در تولید این سریال، این نکته ذهن هر بیننده‌ای را به خود جلب می‌کند که چرا در سریالی که بر پایه و بنای مذهب و زنده‌کردن یاد شهدای کربلا بنیان شده باید در عنوان‌بندی پایانی از صدای زن استفاده شود؟ در حالی که گوش دادن به صدای زن آن هم به صورت ترجیح و آواز برای مردان حرام است.«

در پاسخ به این سوال باید گفت شنیدن صدای زن در هر شرایط و هر مکانی حرام نیست و بستگی دارد این صدا چه نوع صدایی باشد، در کجا استفاده شده و کجای شعور و احساس مخاطب را هدف گرفته باشد؟ آیا صدای لالایی یک زن که به صورت نوحه«علی‌اصغرخوانی« اجرا شده چنین تصویری را می‌تواند در ذهن شما ایجاد کند؟ آیا شما با شنیدن صدای تیتراژ سریال از خود بیخود شده و دچار احساس بدی می‌شوید؟ تا اینجای کار تاثیر این صدا برای دست‌اندرکاران مختارنامه چیزی جز متاثر شدن و گاه گریه کردن نبوده است. شنیدن صدای خانم بحرانی باعث شده احساس و عاطفه ما رقیق شود و یاد مظلومیت امام حسین(ع) و یارانش بیفتیم. طبیعتاً این تاثیر با تاثیر صدای یک خواننده ترانه تفاوت می‌کند. توقع ما از مخاطبان فهیم سریال مختارنامه این است که چنین موضوع‌های مهم و حساسی را درک کنند و درخصوص تمام مسائل حکم واحد صادر نکنند.

2 قرن سکوت، سند نیست

در عنوان‌بندی پایانی سریال مختارنامه فهرستی طولانی از منابع مورد استفاده این سریال درج شده است، اما برخی مخاطبان سریال با نام بردن از برخی منابع مکتوب، از استفاده یا عدم استفاده کارگردان سریال از این منابع سوال می‌کنند. یکی از این کتاب‌ها که از آن به عنوان ماخذ استفاده نشده «دو قرن سکوت« نوشته «دکتر عبدالحسین زرین‌کوب« است. یکی از مخاطبان در سوال خود، ضمن اشاره به این کتاب نوشته است: «آیا مختار شما همان مختاری است که امام سجاد او را لعن کردند؟ این همان مختاری است که مردم را به امامت محمدبن حنفیه می‌خواند؟ این همان مختاری است که داعیه وحی و پیامبری کرد؟ پس چرا باید از او چهره‌ای کاریزماتیک ترسیم کرد و به چه دلیل سردار ایرانی نقش پا رکاب او را دارد؟ آقای میرباقری! شما صورت علوی داری اما سیرت کوفی و اموی در نهادت پنهان است!«

در پاسخ به این مخاطب نسبتاً عصبانی باید گفت سازندگان سریال مختارنامه به کتاب «دو قرن سکوت« استناد نکردند. این مساله هم دلیل مشخصی دارد و آن هم این است که برای نگارش متن مختارنامه به اندازه کافی مطلب در اختیار داشته‌اند که نیازی به مراجعه به این کتاب نباشد. شیوه کارگردان سریال مختارنامه برای نگارش این اثر این‌گونه بود که از میان منابع تاریخی به یک نظر واحد می‌رسید و سپس به آن مطلب استناد می‌کرد.

در خصوص صورت علوی اما سیرت کوفی و اموی کارگردان نیز این نظر به اطلاع ایشان رسید و پاسخ دادند: ان‌شاءالله این‌گونه نیست و به نظر می‌رسد اظهار شما درباره ایشان ریشه در هوای نفس داشته و واقعی نیست!

مختار قهرمان چندبعدی

مخاطبی درباره شخصیت مختار ثقفی سوال کرده آیا او شیعه کیسانی بوده و آیا او واقعا اینقدر آدم خوبی بوده است؟

پاسخ این مخاطب چنین است: مختار شیعه کیسانی نبود. او از قبیله بنی ثقیف بود که دو شخصیت معروف تاریخی دارند: یکی مختار ثقفی و دیگری حجاج بن یوسف ثقفی. کیسانی‌ها بعد از مختار به وجود آمدند. در مورد خوب یا بد بودن او هم باید به این نکته توجه داشت که مختار مانند هر آدم دیگری ویژگی‌های مثبت و منفی فراوانی داشته که تلاش شده جنبه‌های مختلف آن با انصاف در سریال مختارنامه منعکس گردد.

روایت مستند از اسناد تاریخی

فیلمنامه سریال‌هایی از جنس «مختارنامه« دارای حساسیت‌های فراوانی است و به همین دلیل پیش از ساخت چنین سریال‌هایی، متن آنها فراز و نشیب‌های فراوانی را پشت سر می‌گذارد. برای مخاطبان سریال مختارنامه این سوال پیش آمده که متن مذکور چه مسیری را طی کرده است؟

در پاسخ به این سوال باید گفت کلیات فیلمنامه این سریال به تایید علما و افراد متخصص در زمینه مسائل مذهبی و تاریخی رسیده است و افراد مختلفی از این قشر با مطالعه متن فیلمنامه درخصوص آن اعلام نظر کرده‌اند. علاوه بر این، داوود میرباقری کارگردان و نویسنده نهایی فیلمنامه نیز پژوهش‌های مختلفی درخصوص این مقطع تاریخی، چه پیش از فیلمبرداری و چه همزمان با ساخت اثر انجام داده است. حجت‌الاسلام رسول جعفریان نیز از همان ابتدا به عنوان مشاور تاریخ اسلام در کنار پروژه حضور داشته‌اند تا در صورت بروز سوال‌های فنی و تخصصی به آنها پاسخ دهند. آنچه در فیلمنامه مختارنامه و در کلیات بیان می‌شود جزو بیانات تاریخی است و به جرات می‌توان گفت هیچ کلیتی در این سریال نیست که متناقض با بیانات تاریخی باشد. قاعدتا جزئیات و ظرافت‌های هنرمندانه‌ای که در سریال مشاهده می‌کنید و نیز نحوه پرداختن به این موارد، مسائلی است که در حیطه اختیارات کارگردان است و چنین مواردی حاصل ذهن هنرمندانه و خلاق کارگردان و سایر عوامل است. در صورتی که ابهامی درخصوص مسائل مذهبی و دینی مطرح در کار دارید، این سوال‌ها را مطرح کنید تا به آن پاسخ داده شود.

آواز اصیل و پرسوز و گداز

تازه مخاطبان سریال مختارنامه به عنوان‌بندی آغاز این سریال عادت کرده بودند که شعر ابتدایی تغییر کرد و به دنبال آن، حجم زیادی از سوال‌های مختلف به سمت سایت مختارنامه سرازیر شد. این مساله نیز مانند سایر جزئیات و ریزه‌کاری‌های سریال مختارنامه بی‌دلیل نبوده است. بد نیست بدانید موسیقی عنوان‌بندی این سریال به گونه دیگری طراحی شده بود و به ضرورت در قسمت‌های سوم به بعد تغییر کرد. اصل و اساس کار این بود که شعر عنوان‌بندی با صدای خواننده‌ای که صدایش برای مخاطبان چندان آشنا نباشد و لحنی بومی هم داشته باشد خوانده شود، که متأسفانه این شعر و آهنگ کمی دیر آماده شد و پس آن دست‌اندرکاران برای تغییر آن منتظر فرصتی مناسب بودند. این فرصت نیز از قسمت چهارم ایجاد شد که در آن مقطع زمانی داستان نیز تغییر می‌کرد و به تبع آن می‌شد موسیقی را از این قسمت تغییر داد.

در لحن خواننده‌ای که این روزها صدایش را در عنوان‌بندی سریال مختارنامه می‌شنوید، اصالت، غم و سوز و گداز خاصی وجود دارد که آن را از سایر ترانه‌ها و صداهای مشابه متمایز کرده است. نام این خواننده اکبر سلطانی است که در این سریال نقشی را هم ایفا کرده است که بزودی شاهد آن خواهید بود.

شیعیان همان تابعین هستند

تکرار عبارت «شیعه«؛ در برخی قسمت‌های سریال مختارنامه برای مخاطبان این سریال تلویزیونی سوال‌انگیز بوده است. برخی سوال کرده‌اند که آیا کلمه شیعه در این سریال به معنای واقعی به کار رفته یا صرفاً برای درک بهتر مخاطبان از سریال به کار گرفته شده است؟ آیا مساله شیعه و سنی در زمانی که قصه این سریال مطرح می‌شود، وجود داشته است؟

پاسخ سریال مختارنامه به این دسته از مخاطبان چنین است: اختلاف میان شیعه و سنی بعد از تشکیل «شورای سقیفه« آغاز شد و تا این مقطع از داستان نیز ادامه داشته است. در آن زمان اصحاب امیرالمومنین (ع) با نام «تابعین« شناخته می‌شدند که عبارت «شیعه« ترجمه امروزی آن است. چنین تعبیری در آن زمان نیز وجود داشته و چیزی نبوده که از سوی سازندگان اثر اضافه شده باشد.

نپرداختن به حواشی، کمک به اصل است

یکی از مخاطبان سریال مختارنامه با ارسال ایمیل پرسیده‌اند که این طرز بیان و سخن گفتن در سریال مختارنامه بر چه اساسی استوار است؟ چرا همه دیالوگ‌ها از سوی شخصیت‌ها به شکل یکسانی بیان نمی‌شود؟ گاه دیالوگ‌ها به زبان روزمره ما نزدیک است و گاهی شبیه ضرب‌المثل‌هاست؟ چرا شخصیت‌ها در سریال وقتی به هم می‌رسند به هم سلام نمی‌دهند و موقع خواندن نامه بسم‌الله نمی‌گویند؟

در پاسخ به این مخاطب عزیز باید گفت جنبه‌های دراماتیک و داستانی هر اثری ایجاب می‌کند تا شخصیت‌های آن اثر تفاوت‌هایی با هم داشته باشند و یکی از این تفاوت‌ها در نوع بیان دیالوگ‌ها بروز می‌یابد. همان‌طور که در جامعه امروز افراد از طبقه‌های مختلف با گویش‌های متفاوت با هم سخن می‌گویند، در سریال مختارنامه هم آدم‌ها بسته به طبقات اجتماعی خود باید با هم متفاوت سخن بگویند. درخصوص سلام و علیک هم باید گفت که برخی صحنه‌ها بنا به ضرورت داستانی حذف می‌شود. اگر قرار باشد هر شخصیتی در مواجهه با دیگران سلام و علیک کند، علاوه بر طولانی شدن سریال، از جذابیت آن نیز کاسته خواهد شد. توجه داشته باشید در صحنه اول سریال، وقتی مختار وارد کوشک می‌شود چند بار از عبارت «علیک‌الاسلام«؛ به طور متناوب استفاده می‌کند و این نشان می‌دهد عده‌ای به او سلام داده‌اند و او پاسخ آنها را داده است. در خواندن نامه‌ها نیز همین قاعده حاکم است ضمن آن‌که اصل بر مضمون است و تلاش سریال نیز این بوده که کمتر به حواشی زائد بپردازد. بعید است شما نیز وقتی در حال شرح ماجرای مثلا خواندن نامه یکی از عزیزان خود برای دوستی دیگر هستید، وقتی به شرح نامه برسید و بخواهید ماجرا را تعریف کنید، عین به عین نامه را برای او بیان کنید. چنین قاعده‌ای در این سریال نیز حاکم است.

کمک به حس باورپذیری

«#;دیالوگ‌نویسی« یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های سریال مختارنامه است. البته این شکل دیالوگ‌نویسی تاکنون برای مخاطبان تلویزیون سابقه نداشته و به همین دلیل استفاده از ضرب‌المثل‌های ایرانی باعث کنجکاوی برخی مخاطبان در صورت چرایی این مساله شده است.

در پاسخ به این نکته باید توجه مخاطبانی را که با این شکل از دیالوگ‌نویسی ارتباط برقرار نکرده‌اند به این نکته جلب کرد که طبق قواعد و اصول فیلمنامه‌نویسی زبان فیلم و سریال با زبان ادبیات و تاریخ فرق می‌کند. نویسنده فیلمنامه نیز همیشه باید برای این که یک مفهوم را در فیلم رساتر بیان کند، از ترکیب‌های مختلف استفاده کند. البته باید همیشه به این مساله توجه کرد که این استفاده به حس باورپذیری کار لطمه نزند که چنین اتفاقی هم درخصوص سریال مختارنامه رخ نداده است. برای درک بهتر مطلب به این مساله توجه کنید که اگر قرار بود این سریال به زبان واقعی ساخته شود و متن اثر به زبان واقعی قصه وفادار بماند، باید این سریال به زبان عربی ساخته می‌شد و شخصیت‌ها به زبان عربی گفت‌وگو می‌کردند که دیگر آن متن برای شما قابل درک نبود.

پایگاه اطلاع‌رسانی مختارنامه